

seltsi öppinud mehhil kolloksutada, neile piisut vägge ja tarvilist mona kasa anda, ja neid välja sata, Aivrika-ma lõunapoolsid viljakaid makohastii ülesotsima ja järelmõtetma. Selle seltsi juhbatajaks ja peamehheks olla tedda valistud: fest lota temma ennejese mitmeks aastaks üht melepärralist ammetit. Temma tru abbikaas tulla omma weikeste lapsega selle reisi peale selgi.

Ehk kül wanna Tupon selle teatuse läbbi ueste sure murre alla sattus, ollid siiski keik teatused, mis ta omma pojalt uende reiside ja hea toimetamiste ülle eesimesel aastal sai, nihead, et ta üsna rahhule jäi. Noor Tupon kirjotas enne ellust naese ja lapsega förbes ning tellides, et se vägga lööbus ja melepärrast olli. Sedda puuko olli ta kül omma weikeste sõameestete seltsiga, mis temmale hoidjaks kasa antud, jälle mõnnekse knuks linna tagasi tulnud, sõris agga keigest süddamest jälle mäggede peale välja sada. Alga jubba teise aasta lõppul kirjotas ta wanna issale kurbe sõnumid omma armia, trui abbikaja surmast. Ja selle teatuse järel tulli pea pärast sedda teine sõnum temma sobra käest, mis veel enuam issale süddamevallo teggi kui eesimene. Se andis issale teada, et noor Tupon kõige omma selgi ja piisko sõameestega, mis neile kasa antud,

Peduuni rahvast, kelle Ma raeja ülle nad fogemata läinud, olli ärratappetud ehk wang'i võetud. Et Tuponi surmid lehha mõnne teiste surmute seast on leitud — se olla selgeste teada, fest need soldatid, mis neile järele abiks sadeti, agga hilja tullid, olla tedda mahhamatuid. — Nüüd hakkab luggia kül arre sama, kes weiske Jussiwi wannemad olnud. Ta polnud würsti, krahw'i eggamini suurte rahwa jugust, mis mitmed ellid arwanud; waid ta issa ell kaupmees ja vimaks freno mambetja olnud, ja temma ellataat olli se muistne koolmeister, kes nüüd enne weikeses möisas, mis meie maal tallokohha sarnane, ellamas olli. — Selle wanna ellatadi förwo ell nüüd se inimeliko lapse Jussiwi kenne näddala lehhe läbbi ka ullatamud. Temnia wanna südda sai kohhe rõõmsas lotuses ligitud; ta sättis ennast tele, läks linna, kulas holega keik järele, otsis pojikeste üles, ja arivas wannemate näo järel, issärranes emma näust poisikest tundwad; onimeti mitte täie julgusega. Wanna innimete mättes piisut järel ja inimetas mõttete sees omma kaddund minnia riistiinimme: Madlena, mis ülle laps rõõusa näoga kišendama hakkas: „Oh Madlena, minno emma, Peter minno issa!“ nüüd ei ole mud wann Tupon kaueni waid